

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVIII.
nr. 579
Joi, 5
martie
1992
4 pagini
5 lei

Nefasta actualitate a unui dicton

Destrămarea lagărului socialist, prăbușirea pilonului său de bază, imperiul sovietic, și desființarea structurilor lor militare comune au creat cu totul alte condiții de exprimare a voinței și opțiunilor oamenilor din acest spațiu și a reprezentat o speranță cu nuanțe de certitudine în ceea ce privește armonizarea climatului internațional, șansele acestuia de a asigura în toate regiunile globului liniștea și pacea, atât de mult dorite.

Dar, evoluția evenimentelor demonstrează că „simpla aruncare a zarurilor” nu este suficientă.

Izbucnirea unor grave conflicte, care îmbracă haina nefastă a înfruntării armate și care au drept consecință pierderea de vieți omenești și distrugerea de importante bunuri materiale, probează faptul că instabilitatea politică continuă să fie unul din elementele puternice ale unei atitudini — dezavuate doar prin declarații oficiale și de principiu — în viața internațională:

EDITORIALUL ZILEI

„Divide et impera!” (Dezbină și stăpânește!). Conflictul iugoslav — cu toate evoluțiile în final pozitive și strădaniile concertate ale comunității internaționale — continuă să facă victime omenești. Reacțiile comunităților din fosta federație iugoslavă rămân, de multe ori, neașteptate și controversate.

În Republica Moldova, chiar cu puțin timp înaintea primirii acesteia la Națiunile Unite au avut loc grave manifestări deviate ale separatiștilor transnistreni.

Situația din enclava Nagorno-Karabak a depășit, din păcate, de mult atributul de tragică, ea aflându-se — în pofida unor multiple acțiuni de mediere — în faza declanșării unui război civil pustiitor și distrugător.

Și peste tot în aceste locuri taberele în confruntare „eta-lează” armament de tot felul, ca și cum acesta s-ar găsi de procurat fără nici o dificultate. Acest aspect, coroborat cu starea tensională ridicată, evidențiază un adevăr simplu dar amar: întreținerea stărilor conflictuale ca mijloc de dominație sau influență politică în viața internațională.

În acest context general, politica externă românească face eforturi de a contribui la asigurarea stabilității și liniștii în Balcani și, pe plan mai larg, în Europa. Deși nu întotdeauna este ușor. Căci vechiul dicton latin la care ne-am referit se poate pune în operă și fără mitraliere în mână.

Cu efecte — paradoxal numai la prima vedere — aproape tot atât de nefaste ...

TRIBUNA

Dosarele Revoluției sibiene

Post-scriptum la „procesul celor 7” — adevărul refuză să iasă la suprafață... (II)

IULIAN ROTARIU Col. (r) — Onorată instanță, consider acuzația adusă prin rechizitoriul Procuraturii Militare Brașov, aceea de „complicitate la infracțiunea de genocid”, ca total neîntemeiată. Ea nu a fost dovedită, cu probe juridice, nici în faza de urmărire penală, și nici în timpul cercetării judecătorești. Ca atare, consider că și sentința de condamnare a mea este nejustă, ea fiind rezultatul unui simulacru de proces, care nu a urmărit aflarea adevărului despre evenimentele din Sibiu și Cisnădie, ci condamnarea mea, dând astfel, sub presiunea „momentului istoric”, o nemeritată și nejustificată satisfacție unor locuitori ai Sibului, cu deosebire celor care au suferit ca urmare a uzului de arme împotriva populației civile. Nu-mi înșușesc nici o acuză

și mă consider total nevinovat! În rechizitoriul sint acuzat că, împreună cu coaculpații Petrișor și Silvestru, am dat curs presupusului ordin dat de Nicu Ceaușescu „de a trage fără somație în manifestații”. Această acuză este reiterată și în sentința primei instanțe. Este inexact. Eu nu am transmis un asemenea ordin nici unui subordonat de-al meu de la Inspectorat, Securitate și Miliție. Acest adevăr a fost dovedit în instanță, dar aceasta l-a ignorat. De ce, onorată Curte? De asemenea, am fost acuzat că, împreună cu coaculpații pe care i-am citat, dar și cu ceilalți coaculpați din boxă, am acționat pentru punerea în aplicare a

(continuare în pag. a III-a)

A consemnat,
Lucian JIMAN

Paula Iacob despre Nicu Ceaușescu: „Detenția este executarea pedepsei și nu condamnarea la moarte”

D-na Paula Iacob nu se lasă!

Aceasta este concluzia unui comentariu publicat de cotidianul „Viitorul românesc”, din care aflăm că, după bătaia pierdută recent prin respingerea recursului lui Nicu Ceaușescu, d-na avocat continuă... războiul. Pe baza unui raport medical deosebit de alarmant, s-a cerut acum, din nou, instanței de judecată admiterea reexaminării deținutului Ceaușescu Nicu, din care să reiasă cu claritate dacă acesta poate suporta condițiile de detenție.

Instanța a admis cererea, așa că azi, 5 martie, la ora 11,30, Nicu Ceaușescu, hrănit artificial la spitalul Penitenciarului Jilava, se va întâlni cu... ultima sa șansă. Care șansă? Probabil, aceea de a muri în curând dincolo de gratii...

Constituirea Consiliului local al primăriei municipiului Sibiu

În ziua de ieri, după-amiază, în sala Bibliotecii ASTRA, în prezența prefectului județului, dl. Nicolae Nan și a unor invitați, a avut loc ședința de constituire a Consiliului local al primăriei municipiului Sibiu.

La propunerea și cu acordul consilierilor prezenți — 23 din 25 — ședința de constituire a fost condusă de dl. consilier Petru Simtion, decanul de vîrstă al consilierilor aleși la recentul scrutin, președinte de vîrstă și de ședință. După adoptarea ordinii de zi, cuprinzînd nu mai puțin de 9 puncte — alegerea

comisiei de validare; validarea alegerii primarului, a mandatelor consilierilor, depunerea jurămîntului de către consilieri, alegerea viceprimarului, depunerea jurămîntului de către primar, aprobarea componenței comisiilor pe domenii de specialitate ale Consiliului și a Programului principalelor acțiuni ce se vor realiza în 1992, în Sibiu — s-a procedat la analizarea și adoptarea fiecărui punct de pe agenda aprobată. La pct. 2 al ordinii de zi, dl. prefect Nicolae Nan, a dat citire sen-

(continuare în pag. a III-a)

„Într-un Sibiu livid, sătul de viață”

S-a născut în prag de primăvară, la 5 martie 1920 și-a închis pentru totdeauna ochii în miez de iarnă, la 26 decembrie 1962, la abia 42 de ani. Viața lui a urmat ciclul firesc al anotimpurilor, dar spiritul său — într-un trup plăpînd și minat de boală — a fost vulcanic și neîncreștat de conveniențe ori „bune maniere”.

Radu Stanca — de la a cărei naștere se împlinesc 72 de ani —, căci despre el este vorba — sebeșan de baștină, s-a considerat și este, în continuare, privit ca sibian pentru că aici „într-un Sibiu livid, sătul de viață”, a fost, pe rînd sau concomitent, cel mai fericit și cel mai nenorocit, cel mai bogat și cel mai sărac, cel mai vesel și cel mai trist om de pe Planetă. Aici a trăit iubirea și invidia și gloria și disperarea. Aici,

flacăra ființei sale a ars cu cea mai mare intensitate. De aceea noi, sibiieni, îl revendicăm pe Radu Stanca și, nu întîmplător, au fost făcute demersurile pentru ca teatrul din Sibiu să-i poarte numele, Radu Stanca fiind elementul catalizator, omul care a atras, a impulsionat și-a condus o mină de tineri entuziaști, punînd temeliele acestei instituții de cultură după marea conflagrație mondială, atunci cînd Europa își lingea rănile.

Poet, dramaturg, eseist, om de spirit, Radu Stanca a rămas în conștiința celor care l-au cunoscut ca o personalitate a culturii transilvane, iar celor mai tineri va trebui să le inoculăm respectul pentru cei care, făcînd abstracție de

(Continuare în pag. a II-a)
N. I. DOBRA

Durerea țăranilor și a pămîntului

— Dialog cu dl. ing. Gligor Ciortea, director al Direcției Agricole a județului Sibiu —

— D-le director, se știe că anul trecut aproximativ 20.000 ha de teren arabil au rămas nelucrate. Ce se va întîmpla în această primăvară? Vă pun această întrebare întrucît situația este deosebit de gravă și alarmantă. Există riscul ca o mare suprafață de pămînt să nu fie lucrat nici în acest an.

— Cele 20.000 ha de care aminteați sînt, în general, terenuri situate în partea sau

locuri mai greu accesibile pe care, cu siguranță, proprietarii nu le vor mai ara nici în acest an. În rest, sperăm ca prin măsurile adoptate recent de Guvern să fie impulsionată lucrarea pămîntului.

— De sperat, sperăm și noi că așa va fi. Problemele care se pun sînt, însă, mai com-

(continuare în pag. a II-a)

Dumitru MANIȚIU

